

عنوان مقاله:

برآورد جذب روزانه و پتانسیل خطر کروم، سرب و کادمیوم در مصرف کنندگان کپور معمولی و سوف معمولی در خلیج گرگان

محل انتشار:

مجله علوم پزشکی زانکو، دوره 16، شماره 49 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

غلامرضا بناگر - دانشگاه آزاد اسلامی واحد بجنورد، گروه محیط زیست، بجنورد، ایران

حسین علی پور - دانشگاه آزاد اسلامی واحد بجنورد، باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان، بجنورد، ایران

مهدی حسن پور - کارشناس ارشد محیط زیست، اداره کل حفاظت محیط زیست استان گلستان، گلستان، ایران

سمانه گل محمدی - دانشگاه آزاد اسلامی واحد بجنورد، گروه محیط زیست، بجنورد، ایران

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: ماهی یکی از مهمترین ارگانسیم های آبی در زنجیره غذایی است و ممکن است مقادیر زیادی فلزات خاص در آنها تجمع یابد. هدف از این مطالعه تعیین توزیع غلظت فلزات سنگین انتخاب شده (کادمیوم، سرب و کروم) در عضلات دو گونه ماهی کپور معمولی (Cyprinus carpio) و سوف معمولی (Sander lucioperca) در خلیج گرگان و همچنین برآورد میزان جذب روزانه فلزات سنگین بوسیله مصرف ماهی و ارزیابی خطر سلامتی انسان بود. روش بررسی: تعیین کادمیوم، سرب و کروم در بافت ماهی با استفاده از دستگاه جذب اتمی کوره گرافیتی (Thermo, Model 97GFS) انجام شد. خطر بهداشتی ماهی بوسیله پتانسیل خطر (Target hazard quotients)، جذب روزانه قابل قبول موقت (PTDI) و جذب هفتگی قابل قبول موقت (PTWI) مورد ارزیابی قرار گرفت. یافته ها: نتایج نشان داد، میانگین غلظت کادمیوم، سرب و کروم در بافت عضله ماهی سوف به ترتیب: 0/09، 0/53 و 5/56 میلی گرم بر کیلوگرم وزن تر و همچنین میانگین غلظت کادمیوم، سرب و کروم در بافت عضله ماهی کپور به ترتیب 0/26، 0/43 و 6/4 میلیگرم بر کیلوگرم وزن تر بود. میزان THQ برای هر دو گونه کمتر از یک بود. مقادیر برآورد شده کادمیوم، سرب و کروم در عضله ماهی در این مطالعه کمتر از مقادیر تعیین شده بوسیله JECFA بود. بحث و نتیجه گیری: تجزیه و تحلیل خطر سلامت فلزات سنگین در عضله ماهی های اندازه گیری شده نشان داد که ماهی را میتوان در یکی از ایمن ترین سطوح برای عموم مردم طبقه بندی کرد که هیچ خطرات احتمالی با مصرف ماهی کپور و سوف وجود ندارد.

کلمات کلیدی:

خلیج گرگان، فلزات سنگین، خطر سلامتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/514584>

